

צימח ויריך *
חתול בביתו של איש האריה

בכנס תרבותי בעל ערך שלעולם אי אפשר יהיה לתקנה.

ציד דוכים בגרנדנר. הים היה כל חיי ב"ה השנים האחרונות. בגיל 14 עזבתי את הורי וששת אחותי ויצאתי להכשרת צופיים לקיסריה ונוהים. הייתי הצעיר בחבורה. ההמשך היה רגיל, גיוס לפלוגות היג של הפלמ"ח ועליה ב' כשהחלה מלחמת העצמאות, צרפו אותי לחיליהם.

הייתי בין הראשונים שהשתחררו מהצבא. עוד לא הספקתי לחשוב מה לעשות וכבר קיבלתי הזמנה ממחלקת הדיג הממשלתית לצאת, יחד עם עוד 15 צעירים, להשתלמות בדיג במים עמוקים בארצות אירופה הצפונית. יות, כשנה עבדנו שם. עזבתי את חברי והחלטתי לצאת למסע פרטי ביבשה, לפני טובי לארץ. השתתפתי בציד דוכים בגרנדנר ושיפצברגן ומשם המשכתי, בכסף ש' השתכרתי בציד, לרומה. נאלצתי להפסיק את המסע המתוכנן באמצע. חשבתי להמ' שיך אל המזרח הרחוק שקסם לי מאד, אבל מחוסר כספים ויתרתי. חזרתי ארצה.

אז פגשתי לראשונה את המקום שהפך לביתי בשבע השנים האחרונות. רציני לנות, להעלות רשמים ממסעותי. ביתה של אחותי הצעירה עליה, במושב זהל ליד נהריה, נראה לי אידיאלי למטרה זו. אולם במהרה געתי על טעותי. הגעתי לבית אחותי בצהריים. היא ביקשה אותי מיד לספר לה על נסיעותי. כשנכחתי שלא אוכל לנות בביתה, יצאתי לטייל בסביבה.

אהובה שרועה ליד הים. נמשכתי כמו תמיד לכיוון הים. כשנתיקתי לחוף, המרוחק רק קילומטר מהמושב, נפתח לי עיני מראה מיוחד במינו: כפר ערבי חרב, דקל טיפוסי וכיפת מסגד נושן. ידעתי אה הכפר הערבי אכזיב, אם כי לא הכרתי או תו מקודם. מהירתי לחוף. כאשר הגעתי אל הכפר עצמו היתה השעה שעת בין-ערביים. זמן שבו מראה המקום משגשג. הס' תובכתי בין החורבות כשאני מתאפק שלא לצעוק מרוב התפעלות ממה שנגלה לעיני. ההחלטה הגורלית נפלה באותן שעות.

למחרת לקחתי את המיטה המתקפלת מ' בית אחותי, דלי, כליניקו, מגורת נפט ופתיליה ישנה. העמסתי הכל על צגלה רתימה לפרדה ויצאתי אל אהובתי החדשה, השרועה בין החולות. שבועיים עבדתי ב' פרך בטיהור הבית השלם ביותר, הקרוב ביותר לים והרומנטי ביותר בכפר. חיפשתי מקור מים לשתייה. זכרתי שבחוף מסגרת נצילו הערבים מעינות מים מתוקים ש' גבעו מתוך הים ליד החוף. חיפשתי ול' מזלי מצאתי מספר מעינות כאלה. ממש ליד הבית. בזמן הראשון היה זה מקור המים היחיד שלי. הייתי מחכה לשעת ה' שפל, מסיר את השכבה העליונה של החול ומים כמעט מתוקים היו מבעבעים אל תוך הספל שבדי.

נקודות חן מקסימות בגוף. מקור הקיום העיקרי שלי היה הדיג. או שהייתי מפור כילות מסובים לסלעים, או שהייתי יוצא בעלות חשוכים עם מגורת לוקס בעלת אור חזק. הדגים היו מתקרבים למ' גורה ואז הייתי תופס אותם בידיים. לא הייתי צריך להרבה יותר מזה. מלבד הדגים אני מסתפק במעט חלב, ירקות וביצים, ואתם אני קונה בכסף שקיבלתי ממכירת הדגים. הגושני שהנה הגעתי סוף סוף אל המנוחה שכה חיפשתי.

את רוב זמני הקדשתי לחקר המקום. הס' תובכתי ימים שלמים בין החורבות. צלחתי בים וגיליתי שמצאים יקרים. נודע לי כי המקום הראשון בו נזכר המקום, גם מכתבי תל אל-עמרנה, שם הוא נקרא אקוסיס. היתה פה עיר נמל בנענית. בתנ"ך מוזכר המקום, בנחלת שבט אשר, בשם אכזיב. עד לפני 12 שנה גרו פה קרוב לאלפיים ערבים מוסלמים, שלמראית עין עסקו בדיג, אולם למעשה התקיימו על הברכות. ככל שולקתה את גופה של אהובתי, גיליתי בה נקודות-חן מקסימות ביופין. סימני חציבה על הסלעים, ברכות קטנות הפתק מלח והמון פלשות ים. אספתי את הכל לחריי הבית והקמתי לי מוזיאון די נכבד. אושי מדע רבים, שביקרו פה, הביעו כפני את התפעלותם ממספר רב של הממצאים שלי.

לאטלאט הגיע שמע המקום אל אלפי אנשים ברחבי הארץ, ותנועת המבקרים הל' כה וגדלה. בזמן הראשון קשה היה לי להס' תגל לכך, כי באתי ללאן כדי למצוא את השקט, ולא להיפך. אולם במשך הזמן הת' רגלתי. מלבד זה חשבתי שאם אהובתי ב' אמת כה מקסימה ומשוכת, מדוע שלא יהו ממנה אנשים רבים ככל האפשר? אולם לא זה היה הגורם ביותר.

לפני שנתיים קיבלתי לפתע הודעה ש' עלי לפנות את המקום. הגורה בוטלה. ב' נתיים פגשתי את תמר. היא החליטה לקשור גורלה במקום ובי. השבוע קיבלתי שוב

תר בעולם. החיה הגיעה בכלוב, אולם מאל' פי הגן חששו להוציאה מתוך הארגו. עד שיבוא האיש שליחה אותה מאפריקה. כש' בא האיש הוא הוציא את החיה המסוכנת בידי, הוביל אותה ברחבי הגן כשהיא קשורה אליו בחבל דק והכניסה לכלובה. האיש היה **מישה פינזילבר** (40) יהודי יליד בסרביה, הדובר מעט עברית ואידיש. מישה הוא אולי היהודי בעל המקצוע הנדיר בעולם. הוא מגדל אריות ונמרים. מישה הולך תושב טנגניקה, שם מכנים אותו הילי' דים בשם בונה סימבה, שפירושו איש האריה. יחסיו ההדוקים עם ציטה נובעים מחיים משותפים במשך שבע שנים, בהם גידל את נמר הצייד בביתו כחתול. גילוי נוסף של מישה: שני אחיו, שחיו שנים בישראל, ואחד מהם אף היה מפקד בהגנה, מגדלים אף הם חיות טרף בטנגניקה.

★ ★ ★
צבע תכלת בחדר-ילדים

למחואי נסים אלזני אין הרבה מול. חברתו **אילנה קופר**, שחקנית הבימה, רק חזרה ארצה, אחרי שילתה שבוע בלונדון במבטני כד עבור הסרט רות המואביה העומד להיות מופק על ידי חברת פוקס, וכבר הגיעו אליה מברקים בהולכים מארצות הברית, שקראו לה לבוא ולשם מיד לשם ברור האפשרויות המאד חודרות להפיכתה לכוכבת הוליוודית. אילנה הספיקה לשהות רק שלושה ימים, וכבר הגיע מברק נוסף השואל מדוע היא מאחרת לבוא. נסים נראה הולך קודר-רוח. אמר לו אחד מידידיו: "מה יש? יש עוד נסים בעולם?".

נירה שזורק, היספיהית הפתח-תקואית, שלפני שבע שנים סופר על צאתה לחוף-לארץ לשם נשואים עם תייר, החזירה לעצמה את הכבוד הלאומי. נירה אמנם טסה לחוף-לארץ. את דמי כרטיס הטיסה שילם גם בעלה לעתיד. החתונה גם היא תיערך בחוף-לארץ. אולם מסתבר שהחתן יהיה לא אחר מאשר אחד מאילי-ההון של מלכס, שהחליט לשאת את נירה והקא בחוף-לארץ. . . . למחואי **יורם מלמור** אין תרביה חליליות. אין הוא מטיל ספק כלל מה עומדת להביא אשתו, קטי מסמור, הנמצאת בחודשי הריגה האחרונים. בדירתם החדשה, בת אר' בעת החדשים, הכין הוגג חדר ילדים, צבע אותו ללא כל היסוס בצבע תכלת. . . . כאשר קיבלה על עצמה הומרת **שיבולת דחאן**, את תפקיד המלצרית-זמרת במועדון הלילה תל-אביב הקטנה שבתערוכת היובל, נדו לה כמה מחברותיה. חברות טובות אלה היו מסירות את החיובים הטפשים מעל שפתותיהן, לו ידעו למשל שבערב אחד קיבלה שיבולת, מלבד משכורתה הקבועה, 21 ל"י תור טיפים מאורחי המועדון. . . . לתיי עזבו את הארץ הומי **תיאודור בר** קל את שחקן תיאטרון זוסא. **מאיר ינאי**, לבוא עמו לארצות-הברית. אמר ביקל: "תבוא לניירורק ועם פרצוף שלך תעשה קריירה קולנועית תוך חצי שנה". השב לו ינאי: "אז למה לך זה לקח שלוש שנים? נו, אתה הרי יודע שאני צלן". היתה תשובתו של ביקל. . . . **תמר רובינס** שחקנית הבימה, שיצאה השבוע למסע במוס' קבה. השאייה ערכ נסיעתה את הפתק הבא לידידיה בתיאטרון: "אם לא אמות ואשתגע עד יום ראשון, אז מי שיסע למיסקבה ביום ראשון-תהיה **בדאי תמר רובינס**".

אנשים

פרסומת בכנס חברות

בעיה מיוחדת במינה ניצבה בפני **פולדה בך-גרין**, בעת הפלגתה עם בעלה לחופ' שתו, על סיפון האניה תיאודוד הרצל. פולה, שעד לעלותה לאניה הוסתר גם ממנה יעד ההפלגה ומשך זמן החופשה, מחשש הדלפה, לקחה עמה מלאי גדול מאד של בגדים. באניה עצמה התקשה פולה לכבס במו ידיה את בגדיה של ביגי, למרות שאסר עליה זאת, הסתייה מפגיו את הבגדים המ' כובסים בעזרת מגבת גדולה שכיסתה עליהם. . . . בכנס חברות מפא"י שנערך בביתה באניה הגברת אבן, בו נוכח גם **שמעון פרס**, הביע פרס את הודותו עם המין היפה, ותוך כדי נאומו לא הבחין כי הת' חיל את המשפט: "אנחנו חושבות". . . . כהב של אחד מעותני הילדים במדינה בא לראיין את הזמרת **יפה ירקוני**. בין השאר ביקש אותה הכתב לספר על אהבתה הראשונה. אולם כאן התערבה לפתע בתה בת ה-10 של יפה, שנוכחה במקום. סירבה בכל חוקף שאמה תשוחח על נושא זה. יפה ניסתה להסביר לבת את עובדות החי' ים, אולם דבר לא עזר והתשובה לא ניתנה. . . . בעת מסעה של משלחת הנוער היי' די-ערבי של הסתדרות בתורכיה, החרשם למלחין **עמנואל זמיר** מהנעזימות התור' כיות עד כדי כך שבו במקום חיבר כמה שירים על נושאים תורכיים כמו שיר אידי' מיר, שיר הדרדנים ושיר איסטנבול. את המילים לשירים כתב המשורר הערבי **אבול אמין**, מכפר רנה בגליל, שהשתתף במסע. ליטנט תורכי צעיר, מדריך-טיסה בשם מי' תהת תימל, תרגם את המילים לתורכית, והשיר זכה לפרסום רב בתורכיה. עקבות הפרסום באו מאמרים ותמונות, ועמנואל זמיר עומד להפוך למלחין שירי עם תור' כיים ידוע. . . . לגן-חיות התל-אביבי הגיע השבוע אורח חדש - ציטה, נמר הצייד האפריקאי הידוע בתור החיה המהירה ביו'

• מגדל חיות-הטרף מיס' פינזילבר, כש' הוא משכנע את נמר-הצייד להיכנס לכלובו חחדש בגן-החיות.

פסוקי השבוע

- **הגברת פוזי אבן**, רעייתו של אבא אבן: "החיים המדיניים בחשינגטון הם כאירועי גן-ילדים לעומת סערת הפעילות הפוליטית בירושלים ובתל-אביב."
- **יוסף אלמוג**, יושב-ראש מטה הבחירות של מפא"י, על ועדת המינויים של מפלגתו: "זאת לא ועדת מינויים - זאת ועדת עינויים!"
- **מנחם בגין**, באסיפת חרות בתל-אביב: "מנהלי סולל בונה לוקחים 60 אלף לירות פשוטים, ואחר-כך הם שרים את שיר האינטרנציונל על מזיזה-ערב."
- **שמעון פרס**, לצלמים שרצו לצלמו במסיבת נשי מפא"י בביתה של הגברת סווי אבן: "אל תצלמו אותי, אני לא אוהב פרסומת."
- **יונה עמרי**, שחקנית שלישית תל-אביב חסונה בראיון שהעניקה בתור מלכת פורים של תל-אביב דאו לקורספונדנט של הפועל הצעיר: "היה לי חקא בחור נחמד. הלך אחרי, חזר אחרי, הלך אחרי וחזר אחרי, עד שהלך ולא חזר."
- **רוכל ספרים**, ליד התחנה המרכזית: "רק היום בואו הנה / מוכרים ספרים בזול / אם בן-גוריון היה יודע / היה קונה את הכל."